

عنوان مقاله:

بررسی ماهیت خیانت از منظر قرآن و روایات در فقه و حقوق اسلامی

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عبدالکریم گل گون - دانشجوی دکتری تخصصی، گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد رامهرمز، دانشگاه آزاد اسلامی، رامهرمز، ایران

هرمز اسدی کوه باد - استادیار، گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد رامهرمز، دانشگاه آزاد اسلامی، رامهرمز، ایران

خلاصه مقاله:

خیانت در مقابل امانت، از رذایل اخلاقی است. به کسی که در امانت تصرف ناحق میکند و رعایت امانتداری نمیکند، خاین گویند؛ خواه موضوع امانت مال متعلق به دیگری باشد، و یا امری معنوی باشد، مانند پیمانی که با دیگری بسته می شود. میتوان گفت خیانت عبارت است از نقض عهد و تضییع امانت. برخی لغویان خیانت را به ارتکاب عمل خاین به صورت مخفی معنا کرده اند. با توجه به اینکه جرم خیانت در امانت یکی از جرایم رو به گسترش در جامعه می باشد و دارای سابقه طولانی است و یکی از جرایمی است که شدیداً به اعتماد عمومی در جامعه ضربه مهلکی وارد مینماید، ولی متأسفانه حقوقدانان محترم وقتی که به این جرم می رسند با دقت کمتری به آن میپردازند و کمتر به کنکاش و بررسی زوایای مختلف آن میپردازند. در فقه اسلامی ما نیز عنوان و کتاب خاصی تحت عنوان خیانت در امانت وجود ندارد و مباحث این جرم در کتابهای مختلف من جمله کتاب ودیعه، عاریه و قرض به صورت پراکنده و غیرمنسجم وجود دارد.

کلمات کلیدی:

خیانت، امانت، حقوق، فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1150475>

